Προγραμματισμός Ι (HY120)

Διάλεξη 2: Μνήμη – Εισαγωγή στη C

Μνήμη

- Μια διάταξη από «δωμάτια» κάθε ένα από τα οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αποθήκευση 1 bit (0 / 1).
- 8 τέτοια δωμάτια οργανώνονται σε μια μονάδα (Byte)
 - Ένα «σπίτι» με διεύθυνση κλπ!
- Τη μνήμη ο προγραμματιστής τη «βλέπει» σα μια ακολουθία από bytes.
 - Η διεύθυνση κάθε byte είναι η σειρά του στην ακολουθία

- Τυπικός Η/Υ:
 - Κύρια μνήμη (RAM) μερικών Gigabyte
 - Σκληρός δίσκο εκατοντάδων Gigabyte.
 - 1 byte (B) = 8 bits
 - \bullet 1 KB = 1024 B = 2^{10} B
 - 1 MB = 1024 KB = 2²⁰ B
 - 1 GB = 1024 MB = 2³⁰ B
 - 1 TB = 1024 GB = 2⁴⁰ B
 - •

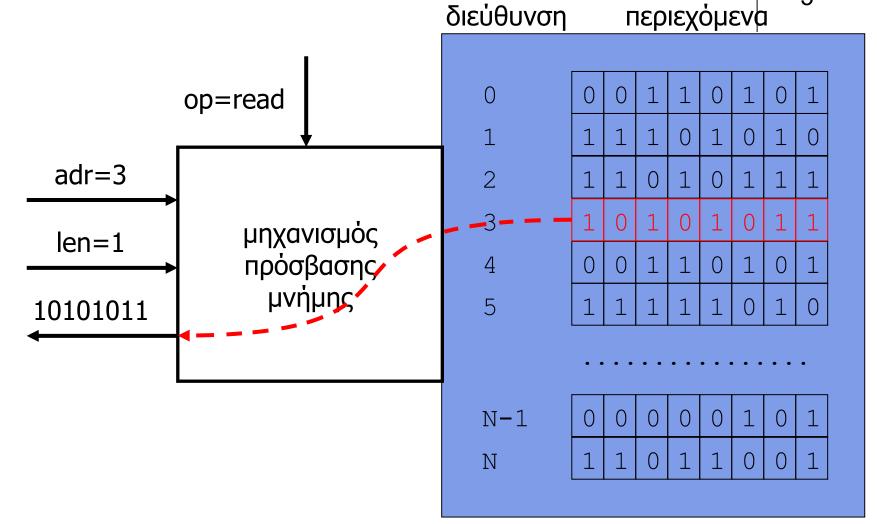

Πρόσβαση στη Μνήμη

- Τι πρέπει να καθορίσω;
 - Τη διεύθυνση
 - Τι θέλω να κάνω (ανάγνωση / εγγραφή)
 - Σε πόσα bytes
 - Πόσο μεγάλη γειτονιά…
- «Ανάγνωση»: επιστρέφει τις τιμές των bytes που έχουν αποθηκευτεί στις αντίστοιχες θέσεις.
- «Εγγραφή»: προσδιορίζει τις τιμές των bytes που θα αποθηκευτούν στις αντίστοιχες θέσεις.

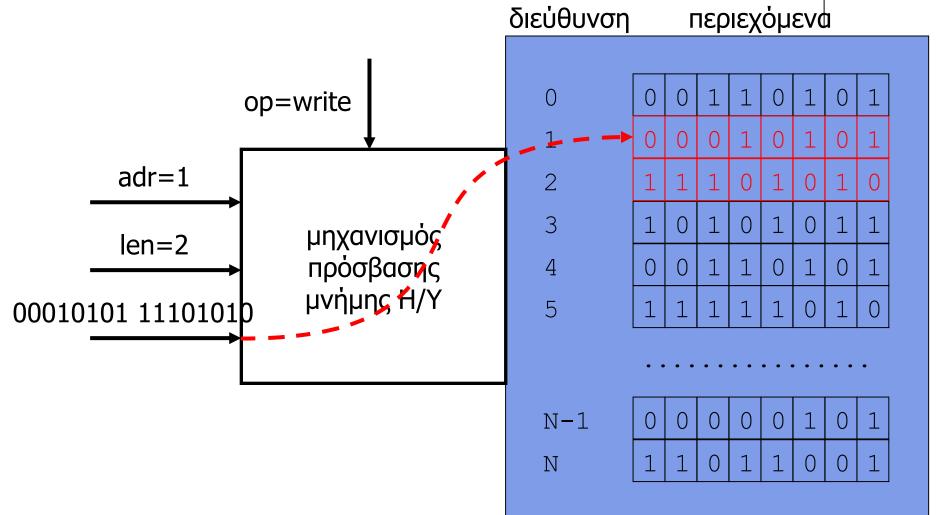

Εγγραφή στη Μνήμη

6

Χρήστος Δ. Αντωνόπουλος 27/9/2017

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Κωδικοποίηση Δεδομένων

- Τα πάντα είναι 0 και 1!
- Κωδικοποίηση: η μετατροπή δεδομένων από ένα σύστημα σε ένα άλλο (π.χ. Δεκαδικό -> δυαδικό, χαρακτήρες -> δυαδικό).
- Πόσα bits για κάθε είδος δεδομένων;
 - Περισσότερα bits/bytes:
 - Όσο μεγαλύτερο το πεδίο τιμών
 - Όσο μεγαλύτερη η επιθυμητή ακρίβεια
 - Με N bits κωδικοποιούμε 2^N διαφορετικές τιμές:
 - Π.χ. καλύπτουμε το πεδίο φυσικών [0...2^N-1]
 - Ή το πεδίο ακεραίων [-2^{N-1}...2^{N-1}-1].

Δεδομένα Προγράμματος και Μνήμη

8

- Για κάθε δεδομένο πρέπει να καθοριστεί (από τον προγραμματιστή):
 - Η θέση μνήμης για την αποθήκευση του
 - Ο αριθμός των bytes που χρειάζονται για την αποθήκευση των τιμών που μπορεί να λάβει
 - Η κωδικοποίηση που χρησιμοποιείται για κάθε τιμή στο δυαδικό σύστημα
- Απάνθρωπο;
 - Χρειάζεται κατάλληλη υποστήριξη από τις γλώσσες προγραμματισμού ...

Τύποι Δεδομένων

- Κάθε γλώσσα ορίζει ένα σύνολο από βασικούς τύπους δεδομένων.
- Κάθε βασικός τύπος έχει:
 - Προκαθορισμένο μέγεθος (σε bytes)
 - Συγκεκριμένη δυαδική κωδικοποίηση και αντίστοιχο πεδίο τιμών.
- Ο προγραμματιστής ορίζει κάθε δεδομένο του προγράμματος ως αντικείμενο ενός τύπου
 - Καθορίζει έμμεσα το μέγεθος και την κωδικοποίηση του (την σημασία των bits).
 - Η μνήμη αποθηκεύει τις τιμές των bits/bytes χωρίς να γνωρίζει το πως αυτές ερμηνεύονται από το πρόγραμμα.

Ονομασία Θέσεων Δεδομένων

- Σε κάθε αντικείμενο δεδομένων δίνεται και ένα μνημονικό όνομα.
 - Το όνομα μπορεί να χρησιμοποιείται, αντί της διεύθυνσης, στις πράξεις ανάγνωσης και αλλαγής των τιμών του.
 - Η πρόσβαση στην μνήμη εξακολουθεί να γίνεται με βάση την θέση μνήμης και τον αριθμό bytes προς ανάγνωση/αποθήκευση
 - Η αντιστοίχιση γίνεται (αυτόματα) από την εκάστοτε γλώσσα προγραμματισμού.

Μεταβλητές Προγράμματος

- Μεταβλητή: αντικείμενο δεδομένων του προγράμματος με
 - Όνομα και
 - Τύπο
- «Διαβάζουμε» μεταβλητή: Διαβάζουμε την τιμή που έχει αποθηκευτεί στην αντίστοιχη θέση της μνήμης.
- «Αναθέτουμε» τιμή σε μεταβλητή: Γράφουμε αυτή την τιμή στην αντίστοιχη θέση της μνήμης.
- «Δέσμευση» μεταβλητής: Δέσμευση αντίστοιχου χώρου στην μνήμη
- «Ζωή» μεταβλητής: Διάστημα κατά το οποίο αυτός ο χώρος παραμένει δεσμευμένος.

Παράδειγμα

int var;

θεση/διεύθυνση: 1 τύπος: int

τύπος int

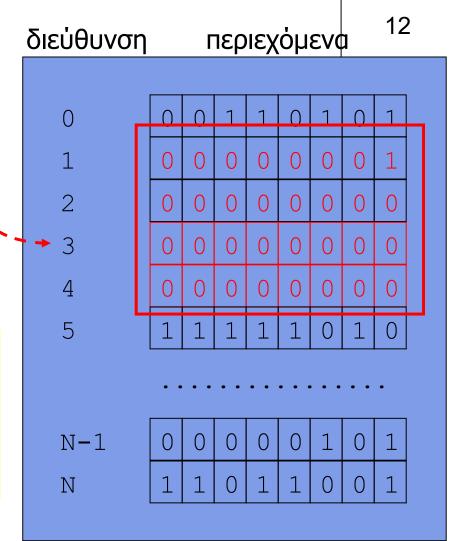
μέγεθος: 4 bytes

ερμηνεία: ακέραιος

κωδικοποίηση: 2's complement

τι τιμή έχει η μεταβλητή var;

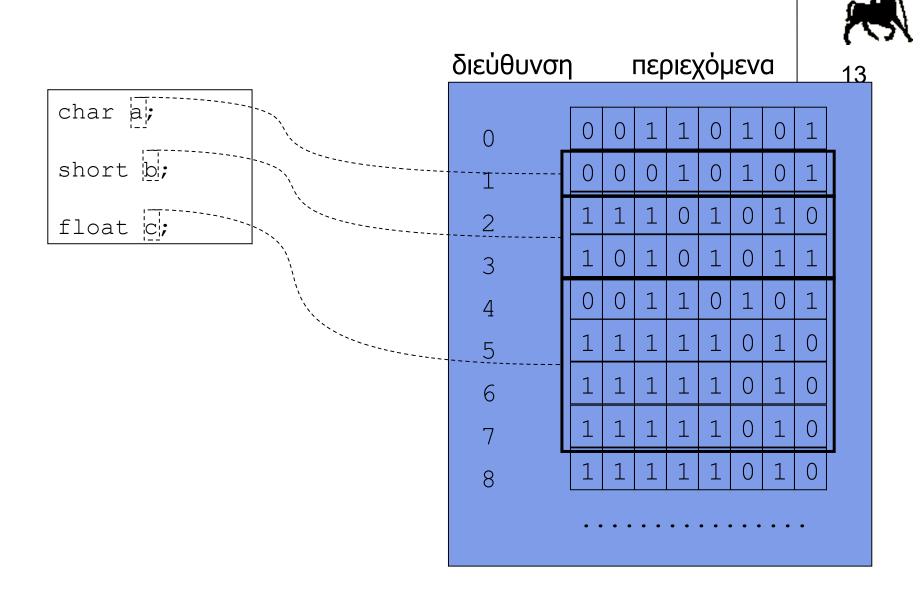
διάβασε από τη διεύθυνση της var όσα bytes ορίζει ο τύπος της Τ (π.χ. int), και ερμήνευσέ τα σύμφωνα με τη σύμβαση κωδικοποίησης του Τ

αποτέλεσμα

Χρήστος Δ. Αντωνόπουλος 27/9/2017

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Τι είναι η C;

- Είναι μια γλώσσα «προστακτικού» (imperative)
 προγραμματισμού με σχετικά λίγες εντολές.
- Είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη, σε επίπεδο υλοποίησης λειτουργικών συστημάτων αλλά και εφαρμογών.
- Η ελάχιστη μονάδα υποπρογράμματος (δόμησης κώδικα) είναι η συνάρτηση (function).
- Ένα πρόγραμμα C μεταφράζεται και μετά εκτελείται.
 - Υποστηρίζεται ξεχωριστή μετάφραση διαφορετικών υποπρογραμμάτων με στατική ή δυναμική σύνδεση.
- Οι γλώσσες C++ και Java είναι «απόγονοι» της C.

Μορφοποίηση Κώδικα στη C

B

- Σχεδόν κάθε εντολή τερματίζεται με ';'.
 - Μπορούμε να γράφουμε πολλές διαδοχικές εντολές στην ίδια γραμμή του κειμένου.
- Χρησιμοποιούμε τον όρο «σώμα» ή «μπλοκ» για να αναφερθούμε σε μια ή περισσότερες εντολές που δίνονται ανάμεσα σε '{' και '}' και συμπεριφέρονται σαν «ομάδα».
- Σχόλια (κείμενο που δεν λαμβάνει υπ' όψη του ο μεταφραστής) δίνονται ανάμεσα σε ' /*' και ' * /' .
- Κενοί χαρακτήρες και γραμμές που βρίσκονται ανάμεσα σε εντολές δεν λαμβάνονται υπ' όψη από τον μεταφραστή
 - Χρησιμεύουν, όπως και τα σχόλια, για την αναγνωσιμότητα του κώδικα.

Παίζοντας με τη Μορφοποίηση

;-)

```
#include
                                             <time.h>
                                      _ ,o*/ <stdlib.h>
          #include/*
                     <stdio.h>/*. Moekan
             typedef/* */char p;p* u
              [9], a[256],k [9], n[
                                                256];FILE*f
     ,_ q){; for(;
  0xffffff) & (K>>8))^
 ^u[0
                                     (p*r, p*q ){
       fopen
                               (r ,q))}_ B(_ q){c(
                                                        fseek
     ,q))} D(){c( fclose(f ))} C( p
   */main( t,p**z){if(t<4)c( C("<in")}
  /*b9213272*/"<outfile>" ) )u=0;i=I=(E(z[1],"rb")) ?B(2)?0 :
                =(p*)malloc(o))?B(0)?0:!fread(u,o,1,f):0:0)?0: D():0
              bad\40input ")); if (E(z[2], "rb")) {for (N=-1; 256 > i; n[i++] = -1) } a[
            for (i=I=0; i<0.6 (R = fgetc(f))>-1; i++)++a[R]?(R==N)?(++I>7)?(n[
          )?0:(n [N ]=i-7):0:
                                         |(I=1):0;A=-1;N=o+1;for(i=33;i<127;i++
) (
              ]+ 1&&N>a[i])?
                                         [A=i] :0;B(i=I=0);if(A+1)for(N=n[A];
       8&& (R =fgetc(f))>
                                -1&& i <o
                                                ;i++)(i<N||i>N+7)?(R==A)?((*w[I
            =u [i])?1:(*w[I]=
                               46))?(a
                                                [I++]=i):0:0:0;D(); if (I<1)c(C(
                                               =0;256>(R= i);n[i++]=R) for (A=8;
                                             ?(unsigned int)R>>(01):((unsigned
          A > 0; A --) R = ((R&1) == 0)
                                                        0xedb88320; m=a[I-1]; a[I
                                                      m; for(i=00; i<I; e[i++]=0) {
                       <N)?(m= N+8):
                    [i]+1; for(R
                                                  =33;127 > R;R++) if (R-47&&R-92
                R-(_) * w[i]) * (
                                              v++)= (p) R; *v=0; } for (sprintf
               /*' G*/ (*w+1,
                                                     "8x", x (R=time(i=0), m, o)^{\sim}
                                                  [N+ i]=*(*w+i+1); for(*k=x(~
                        ,*a);i>-
                                               ) { for (A=i; A<I; A++) { u [+a [ A]
                                            [A+1]=x (k[A],a[A],a[A+1]
                                          (E(z[3], "wb+"))?fwrite(
          /* */ u,o,1,f)?D
                                    ()|C("\n
         " \n WriteError"
                                     )) for (i =+I-
        1 ;i >-1?!w[i][++
                                         e[+ i]]:0;
                                     A<I;e[A++]
          ) for ( A=+i--;
          =0); (i < I-4)
                                     )?putchar
              ) 46)
                                      | fflush
                                     ( stdout
                                    fail")
                                   zc
```

Από το Obfuscated C Contest http://www.ioccc.org/

- Συνάρτηση: Η κύρια μονάδα υποπρογράμματος
- Μπορεί να βασίζεται σε άλλες συναρτήσεις, που με τη σειρά τους μπορεί να βασίζονται σε άλλες συναρτήσεις κλπ.
- Η συνάρτηση main (κυρίως συνάρτηση) καλείται από το περιβάλλον εκτέλεσης (λειτουργικό) για να αρχίσει η εκτέλεση του προγράμματος
 - Ανεξάρτητα από το αν το πρόγραμμα έχει και άλλες συναρτήσεις.
 - Αρχικά θα εστιάσουμε σε προγράμματα που αποτελούνται μόνο από την main.

Η συνάρτηση main()

/* Αρχείο hello.c. Εμφανίζει στην οθόνη το μήνυμα hello world
*/

#include <stdio.h>

Oρίσματα συνάρτησης

int main(int argc, char* argv[]) {

Eπικεφαλίδα συνάρτησης

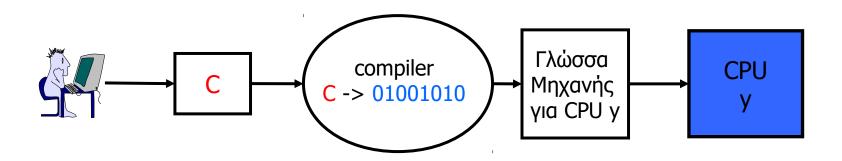
printf("hello world\n");

return(0);
}

Μετάφραση / μεταγλώτιση (compilation)

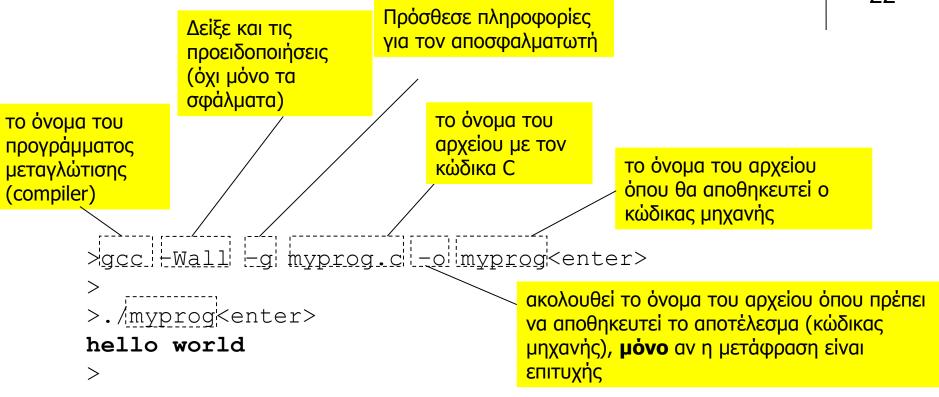
- Πώς «καταλαβαίνει» ο υπολογιστής τη γλώσφα ²⁰ υψηλού επιπέδου;
- Πρέπει οι εντολές να μετατραπούν σε εντολές γλώσσας μηχανής.
 - Αυτό ονομάζεται μεταγλώττιση
 - Γίνεται από ειδικά προγράμματα, τους μεταγλωττιστές (compilers).
 - Συνήθως μια εντολή γλώσσας υψηλού επιπέδου αντιστοιχεί σε μια σειρά εντολών γλώσσας μηχανής
 - Η μεταγλώττιση γίνεται (συνήθως) ως ξεχωριστή διαδικασία, πολύ πριν αρχίσει η εκτέλεση του κώδικα.
 - Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η μετάφραση γίνεται ακριβώς πριν την εκτέλεση (just in time compilation).

Μεταγλώττιση / Εκτέλεση στο Linux

22


```
#include <stdio.h>
int main(int argc, char* argv[]) {
  putchar('h');
  putchar('e');
 putchar('l');
 putchar('l');
 putchar('o');
  putchar(' ');
  putchar('w');
 putchar('o');
 putchar('r');
  putchar('l');
  putchar('d');
  putchar('\n');
  return(0);
```

>./myprog<enter>

hello world

>

Χρήστος Δ. Αντωνόπουλος 27/9/2017

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

25

```
A
```

```
>./myprog<enter>
5 + 2 == 9
```

return(0);

putchar('=');

putchar(' ');

putchar('9');

putchar('\n');

>

Αποσφαλμάτωση

- Συντακτικό επίπεδο (εύκολο)
 - Ο κώδικας δεν αντιστοιχεί σε επιτρεπτή πρόταση σύμφωνα με τους κανόνες σύνταξης της γλώσσας
- Σημασιολογικό επίπεδο (δύσκολο)
 - Ο κώδικας είναι συντακτικά σωστός αλλά εμείς δεν χρησιμοποιούμε σωστά κάποια εντολή
 - Άλλο θέλουμε να κάνουμε και άλλο ζητάμε από τον υπολογιστή να κάνει
 - Παράγεται λάθος αποτέλεσμα
- Λογικό επίπεδο (πιο δύσκολο)
 - Ο κώδικας είναι συντακτικά σωστός και όλες οι εντολές χρησιμοποιούνται σωστά
 - Υπάρχει λάθος σε επίπεδο αλγορίθμου (σκέψης)

Ορθότητα προγραμμάτων

- Αν στη μετάφραση εντοπιστεί συντακτικό λάθος, 28 αυτή τερματίζεται (εκτυπώνεται μήνυμα λάθους), διαφορετικά παράγεται κώδικας μηχανής.
- Το πρόγραμμα μεταφράστηκε επιτυχώς: Είναι σίγουρα σωστό;
 - Κανείς δεν εγγυάται ότι η εκτέλεση του θα έχει και το επιθυμητό / αναμενόμενο αποτέλεσμα.
 - Η εκτέλεση ενός (μεταγλωττισμένου) προγράμματος γίνεται πάντα σωστά, δηλαδή όπως ορίζεται από την σημασιολογία της γλώσσας προγραμματισμού.
 - Δε φταίει το «καταραμένο το μηχάνημα»
 - Μπορεί να υπάρχουν σημασιολογικά ή/και λογικά λάθη.
 - Το πρόγραμμα δεν κάνει αυτό που θέλουμε

Υπολογισμός x=1+2+...+n

Στην καθομιλουμένη γλώσσα:

Στη γλώσσα προγραμματισμού C:

Θέσε το x ίσο με 0.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 1.

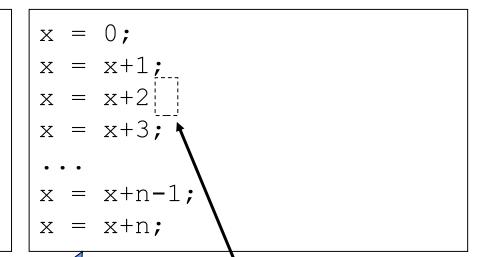
Πρόσθεσε στο x την τιμή 2.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 3.

. . .

Πρόσθεσε στο x την τιμή n-1.

Πρόσθεσε στο x την τιμή n.

εντοπίζεται από τον μεταφραστή

δεν έχουμε βάλει ; εκεί που θα έπρεπε

Στην καθομιλουμένη γλώσσα:

Στη γλώσσα προγραμματισμού C:

Θέσε το x ίσο με 0.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 1.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 2.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 3.

. . .

Πρόσθεσε στο x την τιμή n-1.

Πρόσθεσε στο x την τιμή n.

```
x = 0;

x = x+1;

x = x+2;

x = x+3;

x = x+n-1;

x = x+n;
```

δεν εντοπίζεται από τον μεταφραστή

σημασιολογικό λάθος δεν έχουμε καταλάβει τι κάνει ο τελεστής ==

Υπολογισμός x=1+2+...+n

31

Στην καθομιλουμένη γλώσσα:

Στη γλώσσα προγραμματισμού C:

Θέσε το x ίσο με 0.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 1.

Πρόσθεσε στο χ την τιμή 3.

Πρόσθεσε στο x την τιμή 3.

. . .

Πρόσθεσε στο x την τιμή n-1.

Πρόσθεσε στο x την τιμή n.

x = 0; x = x+1; x = x+3; x = x+n-1; x = x+n;

δεν εντοπίζεται από τον μεταφραστή

λογικό λάθος

έχουμε υλοποιήσει λάθος αλγόριθμο